

fremme den sociale Fred, som jeg formoder at ogsaa de ærede Forslagsstillere sætte Pris paa skal fremmes her i Landet imellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg tror i det hele, at denne Lov er praktisk ganske udførlig, og jeg vil henstille til de ærede Forslagsstillere at tage dette Lovforslag tilbage og enten udarbejde et andet, der bevæger sig paa dette Omraade, og som kan have mere Udfigt til, at vi kunne slutte os derom, eller ogsaa et Forslag, der vedrører et andet Omraade — der er jo saa mange Omraader hvor Arbejder spørgsmaalet kan komme frem — som vi kunne interessere os for at saa ført igennem med Udfigt til ogsaa at saa det ført igennem med Andetsteds, hvad der ganske afgjort ikke lader sig gøre med dette Forslag. Jeg skal for mit Vedkommende ikke tage det fjerneste Hensyn til, om et Forslag kommer fra socialistisk eller fra anden Side; for mig kommer det kun an paa, hvad Lovforslaget indeholder, og fra hvilken Side dette Lovforslag end var kommet, vilde jeg have udtalt mig derom, saaledes som jeg nu har gjort. Jeg gør altsaa denne Henstilling til de ærede Forslagsstillere, idet jeg kun gør en Undtagelse med Hensyn til det enkelte Punkt, hvortil jeg har en anden Stilling end til Forslagets øvrige Indhold, nemlig Spørgsmaalet om Garanti for Arbejdslønnens fremtidige Udbetaling, et Spørgsmaal, der jo ogsaa kan afgøres ganske uafhængigt af Lovforslagets øvrige Indhold.

Christiansen: Jeg maa beklage, at den Enighed, der for saa Dage siden var kommen til Stede mellem det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) og mig, allerede er ophørt. Naar det ærede Medlem siger, at det Lovforslag, her foreligger, ikke har noget socialistisk Princip i sig, kan jeg ikke dele denne Anskuelse. Et saadant Princip er der netop deri, og det vilde ogsaa være ganske unaturligt, om der skulde fremkomme et saadant Lovforslag, stillet af de ærede Medlemmer, uden at det hvilede paa et saadant Princip. Det forekommer mig at ville være utænkeligt, og de forskellige Paragraffer, der her ere fremsatte, vise da ogsaa klart og tydeligt, at et saadant Princip her er til Stede. Naar det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds mener, at han vil kunne saa Støtte for sit Lovforslag hos det ærede Medlem for Sø- og Amtss 3de Valgkreds (P. Nielsen) og mig, maa derfor jeg for min Part absolut forordre temmelig betydelige Endringer i de Bestemmelser, her ere foreslaaede. Der er i alt Fald et, som jeg aldrig gaar med til, og det er et Forbud imod offentlig Konkurrence,

med Hensyn til de Arbejder, der skulle udføres for Statens eller Kommunernes Regning. Det vilde være høist ejendommeligt, om Lovgivningsmagten vilde blande sig ind i de kommunale Arbejder, der foretages trindt om i Landet. Hvis man vilde forbyde den fri Konkurrence, vilde man rundt om komme til saadanne Forhold, som jeg kan paavise ikke i et, men i flere Tilfælde, at der vilde danne sig rundt omkring i Kommunerne og navnlig i Købstæderne visse Kliter, og at alle de, der vare vel ansætte hos disse Kliter, kunde faa Arbejde, medens unge dygtige Arbejdere, der ellers kunde vente at faa nogen Bestæftigelse ved saadanne Lejligheder, ikke kom til at deltage i nogen Konkurrence, men bogstavelig bleve udelukkede ved et saadant Forbud mod Licitationer. Det vilde absolut forhindre mange dygtige unge Mænd i at komme frem til en selvstændig Stilling. Der kan fra en Tid, der ikke ligger saa mange Aar tilbage, fremdrages temmelig væsentlige Eksempler, som tale for det berettigede i, hvad jeg her har udtalt. Naar det ærede Medlem udtalte, at alle Leverancer give daarligt Arbejde, kan jeg heller ikke dele denne hans Anskuelse, idet jeg formoder, at den høje Regering ikke benytter den Fremgangsmaade altid at vælge det laveste Bud — det vilde jeg i alt Fald kalde uheldigt. Jeg antager, at den vælger mellem nogle af de laveste Bud, og saa formoder jeg, at der fra den Side ligejom i de fleste Kommuner øves en streng Kontrol. Thi det vil jeg udtale her, at det vilde være behageligt for hele Haandværkerstanden og Industrien i det hele, at der blev øvet en indgaaende og streng Kontrol med de Leverancer, der ydes dels til Staten dels rundt omkring til de forskellige Kommuner. Hvis dette nemlig bliver Skik og Brug, hvis man til det yderste holder strengt paa sin Ret, ville alle de, som nu spekulere i billige Tilbud, fordi de kunne komme til at levere daarligt Arbejde, blive udelukkede fra den Smuds konkurrence, som den ærlige Haandværker og industridrivende affyr. Det er ofte udtalt af det ærede Medlem, at Staten og Kommunerne ikke maatte antage saa lave Tilbud, som kunne give Anledning til, at den Priskurant, der er fastsat mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, bliver brudt, men jeg vil dog spørge: hvem der skal be- dømmes, om Tilbudet er saa lavt, at det vil bevirke, at Priskuranten bliver brudt? Det forekommer mig desuden, at man behøver ikke at tage saa stærke Bestemmelser i denne Henseende, thi det forekommer mig, at det gaar ret lideligt med Strejkerne. Disse evige Strejker, som komme frem, ere Haandværkets